

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Lendületet adó ülésszak

Ritkán van olyan érdekes adása a magyar tévének, mint a csütörtök és a péntek esti, amikor öt lehetünk mi is az országgyűlés legutóbbi ülészakán. Nem mindennap olvashatunk a magyar lapokban olyan szívünk szerint való ígétet, mint a legutóbbi két napon, amikor a kormány elnökének és pártunk első titkárának parlamenti beszédeit hozták. Jobbra törekvő népünk bizalommal és várakozással ült le a képernyő elé, érdeklődő figyelemmel vette kézbe ki-ki a megszokott újságját — s nem csalódot. Sőt — bátran mondhatjuk — a lakosság „földobódott” kissé, mert azt látta-hallotta-olvasva, amit maga is ki akar fejezni, s ami megnyugtatta a jövőt illetően.

Úgy van bizony, hogy első közös dolgunk a béke szüntelen védelme, mert enélkül kiennénk magunkat a háborúra spekuláló veszélyeknek. Ezért küzdünk az enyhülésért, a nemzetközi biztonságért s hittel valljuk: ebben a kérdésben mélyesen egyetértenek a világ összes népei. „A békéért s a társadalmi haladásért folyó küzdelemnek — mondotta fölszólalásában Kádár János elvtárs — óriási a jelentősége, mert nincs olyan ország, amelynek kormánya figyelmen kívül hagyhatná a közvélemény szavát.” Nekünk nagyon drága a szocialista Magyarország, ragaszkodunk hozzá az emberi jogok szempontjából is, mert meggyőződésünk, hogy többet tett a dolgozó emberek értelmes életéért, boldogulásáért, mint a jogok védelmében arcátlanul hangoskodó kapitalisták.

Nemcsak a távoli jövőnk biztató, hanem holnapi, holnaputáni megélhetésünk is. Még nem készült ugyan el egészen a hatodik öt éves tervjavaslat, annyit azonban máris közölni lehetett a képviselőkkel: amennyiben ésszerűen és gazdaságosabban használjuk ki erőforrásainkat, akkor megszilárdíthatjuk a már elért életszínvonalat, s a fogyasztás évről évre némileg növelhető lesz. Ha ehhez hozzávesszük azt is, hogy a párt és a kormány politikai rendszerünkkel ellentétesen tartja a bírálatot elfojtó, parancsot adó vezetésit stílust, tehát erőteljesebben kívánja fejleszteni a szocialista demokráciát — akkor ki-ki jó közérzettel veheti kézbe a munkaszerszámot.

Munkából élő tisztességes emberek magától értetődőnek tartják, hogy terveinket a fegyelmessé munkára, az okos, hozzáértő gazdálkodásra alapozzuk. Nem szorul különösebb magyarázatra, hogy célunk az anyagiakban és szellemiekben egyaránt gazdag életkörülmények elérése, odáig azonban csak magas termelékenységű, jól szervezett és jövedelmező gazdaság révén juthatunk el. És persze az ingvenlő haszonlesők lehetetlenné tételével. Több mint valószínű, hogy milliók tapsoltak, helyeselték, amikor kormányelnökünk kijelentette: egyértelműbb rendeletet készítenek a jogtalan előny szerzés minden formájának visszaszórítására. Reméljük, az intézkedés kidolgozóit ezúttal lehetetlenné teszik az úgynevezett kiskapuk beépítését, amelyek ki-be járhatnak a protekcionizmus hívei. Nem szabad azonban illúziókat táplálnunk. A legtökéletesebb központi határozat is csak akkor érheti el a célját, ha a dolgozó lakosság magáévá teszi az intézkedések végrehajtásában. Erre megvan a lehetőség. A párt és a kormány azt kéri a társadalom jóérezsű tagjaitól, hogy továbbra sem maradjanak közömbösek a hibákkal, a hanyagságokkal, a szocialista erkölcsöt sértő jelenségekkel szemben, hanem nyújtásnak támogatást azok föltáráshoz és megszüntetéséhez. Ne essünk pánikba: az erősödő szerzési vágy, az egyénieskedés, az önzés bosszantó mellékhatásai a társadalom felemeléséért folytatott erőfeszítésnek, de biztosak vagyunk abban, hogy leküzdjük valamennyit.

Országunk vezetésének már hosszú évek óta azért van nagy tekintélye itthon és

szerte a világon, mert tartós a bizalom iránta, mert nem kenderi el a bajokat. Mert hurráoptimizmus helyett felelősséget hirdet, valóságos helyzetet ismertet. Mert nem habozik akár népszerűtlen intézkedéseket hozni, ha arra szükség van a társadalom érdekében. Mert nem fél beismerni az esetleges melléfogásokat. Ez a nyíltság is fontos összetevője annak, hogy hazánkban kiegyensúlyozott a politikai légkör, s együtt törekszünk céljaink elérésére, pártállásra, világnézetre, nemzetiségre való tekintet nélkül. S ez a gyümölcsöző harmónia nem üres formalitás, nem valamiféle oda-vissza bökölgetés külső látványra, hanem a lényeges dolgokban való egyetértés kifejeződése. Amikor a Parlamentben kijelentették, hogy a kollektíva véleményének meghallgatása, javaslatainak mérlegelése nem szívség, hanem a vezetőket elemi kötelessége, azt is nyomatékosan hangsúlyozták: muszáj növelni az egyének és a közösségek felelősségét a föladatak végrehajtásában, és következtetésben számunkra kell kérnünk a kötelességteljesítést is.

Világos, szimpatikus beszéd. Csak azok nem akarják érteni, csak azok szeretnék közhelynek minősíteni, akik a bürokrácia útvesztőiben szeretnek bújálni az értelmes munka elől, s mégis könnyebben boldogulni, mint a szorgos polgárok. De úgy tűnik, az aktatologató adminisztrációra is rossz idők következnek. A tanácsi munka egészséges elemeire támaszkodva tovább kell egyszerűsíteni az ügyintézését a jelenleginél kisebb létszámú, de képzetesebb és jobban megfizetett tisztviselői gárdával, célszerűbben szervezett intézményi hálózattal. Az a cél, hogy az irányítás és igazgatás föladatait viszonylag olcsóbban oldjuk meg. S hogy mindez ne legyen immár isten tudja hányadik elhatározás, a megvalósításra középtávú tervet készítenek, amihez a tudomány segítségét is igénybe veszik.

Irányadó mindenben pártunk XII. kongresszusa. Tovább tökéletesítve a tavaly megkezdett gazdaságpolitikát, olyan új öt éves tervet érdemes kidolgozni, amely lehetővé teszi a népgazdasági egyensúly megteremtését, később pedig a mostaninál valamivel gyorsabb ütemű fejlődés föltételeinek előkészítését. Mert nem mondhatunk le az életkörülmények fokozatos javításáról. Azért követelünk szervezettebb, hatékonyabb munkát, azért nyitunk tág teret a kezdeményezéseknek, azért adunk több pénzt a tudományfejlesztésre, hogy — ha lassan is — növelni tudjuk a fogyasztási alapokat, amiből aztán biztosíthatjuk az alacsony nyugdíjak, a többgyermekes családoknak járó pótlék vásárlóértékének fönttartását, a nehéz körülmények közt élő idős emberek megsegítését. Csodát nem remélhetünk, de erőnkkel számbavéve annyit adunk, hogy a következő öt esztendőben, ha szerény három-négy százalékkal is, de tovább növelhetjük az ipari, s két-három százalékkal a mezőgazdasági termelést, fölépíthetünk közel 400 ezer új lakást, növeljük az iskolai tantermek számát, javítjuk a kórházi ellátottságot, törekszünk az otthonosabb, kulturáltabb emberi környezet megteremtésére.

Erőnk a szocialista nemzeti egységben, a párt és a nép összeforrottságában van — húzta alá Kádár János —, amely kemény és tisztességes politikai munkával jött létre. Övünk, erősítőnk kell tehát. Jólesett hallani, hogy továbbra is az eddigi kipróbált úton járunk, s a párt legfőbb módszere a meggyőzés, nem a parancsoltatás. Nem az uralkodás, hanem a nép ügyének becsületes szolgálata. Szívelegítő igazságnak érezzük, hogy mi annyian vagyunk, ahány embert igazunkról és a szükséges tennivalókról képesek vagyunk emberi szóval meggyőzni, s ez vezérel bennünket a jövőben is.

F. N. I.

Bányászok szakszervezeti kongresszusa

A szakszervezeti választások újabb szakasza, a szakmai szakszervezetek kongresszusainak sorozata kezdődött el szombaton. A Bányai Dolgozó Szakszervezetének XXII. kongresszusa nyitotta meg a sort a SZOT központi iskolájának nagytermében. A központi vezetőség jelentéséből kitűnik, hogy a bányászok nagy és sikeres erőfeszítésekkel segítették az ország energia- és nyersanyagellátását. Így — miként a szóbeli kiegészítésben Kovács László, a szakszervezet főtitkára elmondotta — a szénbányászati az ötéves tervben várhatóan 5,7 millió tonna, előirányzatot felüli szénrel jelentős dollárkiadásként, importolaj beszerzésétől mentesítik népgazdaságunkat. A szénhidrogén-bányászok hozzájárulása mintegy 380 ezer tonna kőolaj, és 2,2 milliárd köbméter földgáz a hazai termelési tervén felül.

A kongresszuson megjelent Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese, Jakab Sándor, a SZOT főtitkárhelyettese és Simon Pál nehézipari miniszter is. (MTI)

Losonczy Pál hazaérkezett afrikai útjáról

Az Elnöki Tanács elnökének nyilatkozata

Szombaton délben landolt a Magyar Népköztársaság látogatásának időszerecsé? — Évrol: évre növekszik az afrikai földrész súlya, szerepe, jelentősége a társadalmi haladásért vívott világméretű küzdelemben. Itt húzódik a nemzetközi osztályharc vatalos, baráti látogatást. Útjára elkísérte felesége, és kíséretében volt Keserű Jánosné könnyűipari miniszter, Soós Gábor mezőgazdasági és élelmiszerügyi államtitkár, Garai Róbert külügyminiszter-helyettes és Melega Tibor külkereskedelmi miniszter-helyettes.

Az Etiópiában, Tanzániában, Mozambikban és Zambianban járt Losonczy Pál és kísérete fogadására megjelent Trautmann Rezső, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, Puja Frigyes külügyminiszter, Bajnok Zsolt államtitkár, a Minisztertanács Tájékoztatói Hivatalának elnöke és az állami élet számos más vezető személyisége.

Budapestre hazaérkezve az Elnöki Tanács elnöke nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda különtudósítójának. — Kérem, mondja el: mi adta meg a négy afrikai or-

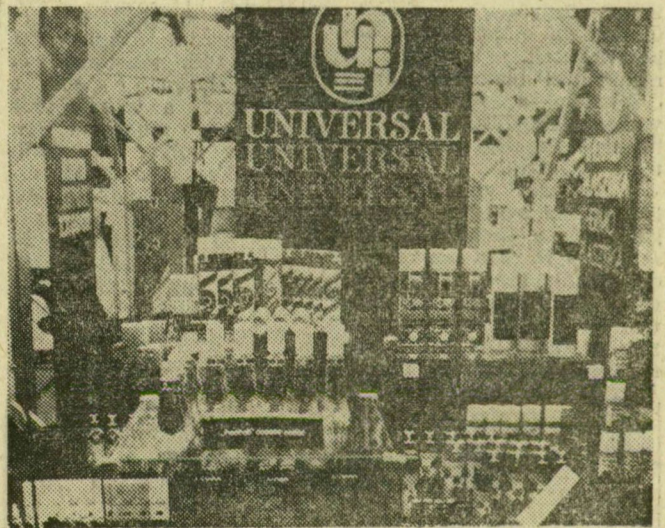
(Folytatás a 2. oldalon.)

Közönségnap a BNV-n

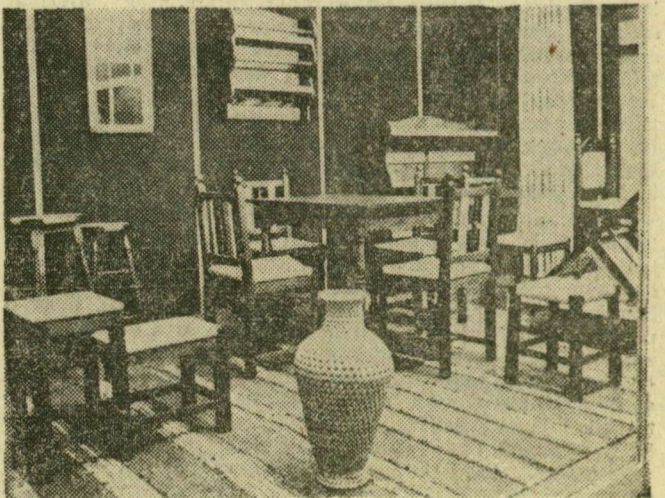
Szegediek sikere — Hétfőn díjkiosztás

Az őszi BNV a fogyasztási cikkek szakvására, ezért érthető, hogy a közönség érdeklődése már az első közönségnapon, szombaton élénk volt a kiállítás iránt. Az idei őszi vásár majdnem minden tekintetben fölmúlja a korábbiakat, hiszen a hazai 850 bemutakozón kívül 35 országból hozta el termékeit Budapestre.

A szegedi és a környékbeli vállalatok, ipari szövetkezetek rangjukhoz méltóan szerepelnek a nemzetközi vásáron. A BNV-ről lapunkban is rendszeresen tudósítunk, külön foglalkozunk a szegediekkel. Most két kiváló szövetkezet standjáról hoztunk képet. A Tápéi Háziipari Szövetkezet ez alkalommal is sikert arat. A vásár rendezői, a szakmai berkek és természetesen a látogatók dicsérik a tápéiak egyik legesztétikusabb bútorgarnitúráját, a tizenöt darabból álló és a Beata fantáziánévre keresztelt rusztikus ebédlobútorait, amelyet vásári díjjal tüntettek ki. Hasonlóan nagy sikert ért el a szegedi Universal Ipari Szövetkezet Fesztivál kozmetikai desodoraival. A pumpás megoldású desodorokat hazánkban a szegediek gyártják első ízben, és BNV-díjjal ismerték el gyártmányfejlesztésüket. A díjat kapott szövetkezet elnökét, dr. Laczkó Istvánt a nehézipari miniszter, Simon Pál is dicséretben részesítette, hiszen ezekben az újfajta termékekkel nem csupán követik a fogyasztók igényeit, hanem jelentős importkiadásoktól is mentesítik a magyar népgazdaságot. A BNV-díjat holnap, hétfőn délelőtt adják át a kiállítók képviselőinek.

Az Universal Ipari Szövetkezet a C pavilonban mutatja be termékeit. Sikert aratnak a legújabb — pumpás kivitelű — desodorok

Somogyi Károlyné felvételei. A Tápéi Háziipari Szövetkezet termékei a háziipar és népművészeti kiállítás legsikeresebb darabjai